

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 36.

Vydána dne 4. července 1929.

Obsah: (96.—101.) **96.** Zákon, kterým sa zrušuje zákonný článok XXV/1899 o štátnom dôchodku z výčapu nápojov, ďalej § 11 zákona zo dňa 10. decembra 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimoriadnych prechodných ustanoveniach na Slovensku, a doplňuje živnostenský zákon pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi. — **97.** Zákon o predaji vína vlastnej výroby držiteľmi vinohradov a ovocných sádov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi. — **98.** Zákon, ktorým se doplňujú a čiastočne mení některá ustanovení honebně-policejní, zejména o hájení zvěře. — **99.** Zákon, kterým se živnost mlynářská prohlašuje za řemeslnou. — **100.** Nařízení o dalším přerušení sporů týkajících se některých závazků obcí. — **101.** Vyhláška ministra zahraničních věcí, kterou čiastočně pozměňuje svou vyhlášku ze dne 24. března 1926, č. 47 Sb. z. a n., o nejvyšších a těch vyšších úřadech správních republiky Československé, jichž listiny nepotřebují v Německé říši dalšího ověření, a týchž úřadech Německé říše a německých zemí, jichž listiny nepotřebují dalšího ověření v Československé republice.

96.

Zákon zo dňa 7. júna 1929,

ktorým sa zrušuje zákonný článok XXV/1899 o štátnom dôchodku z výčapu nápojov, ďalej § 11 zákona zo dňa 10. decembra 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimoriadnych prechodných ustanoveniach na Slovensku, a doplňuje živnostenský zákon pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi.

Národné zhromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

(1) Majitelia výčapných povolení, udeľených podľa zák. čl. XXV/1899 podrobujú sa predpisom zákona zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n. (živnostenského zákona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi), nakoľko v tomto zákone nie je inak stanovené.

(2) Ustanovenie predchádzajúceho odstavca netýka sa majiteľov licencií, udelených podľa zák. čl. XXV/1899 na výčap alebo predaj vína vlastnej produkcie v malom. Licencie tieto však sa zrušujú. Predaj vína vlastnej produkcie držiteľmi vinohradov a sádov upravuje zvláštny zákon.

§ 2.

Rozsah oprávnenia majiteľov povolení,

ktorých sa týka § 1, odst. 1., zostáva nezmenený. Je preto oprávnený:

a) majiteľ povolenia na neobmedzený výčap: po živnostensky liehové nápoje čapovať a podávať hosťom, sediacim alebo stojacim v obchodných miestnostiach alebo mimo nich, k požívaniu alebo v otvorených alebo uzavretých nádobách v malom;

b) majiteľ povolenia na obmedzený výčap:

aa) pohárkovať, t. j. podávať k požívaniu v obchodných miestnostiach len v kalíškoch najvyššie jednodecilitrových liehové nápoje s vylúčením liehu a z tohoto zhotovenej obyčajnej pálenky, ako aj s vylúčením piva;

bb) čapovať cez ulicu, t. j. podávať k požívaniu mimo obchodných miestností v otvorených nádobách v malom liehové nápoje s vylúčením liehu a z neho zhotovenej obyčajnej pálenky, ako aj s vylúčením piva;

cc) predávať pivo a víno v láhvach, t. j. podávať pivo a víno v uzavretých láhvach k požívaniu v obchodných miestnostiach;

c) majiteľ povolenia na predaj liehových nápojov v malom: predávať liehové nápoje po živnostensky len v uzavretých nádobách k požívaniu mimo obchodných miestností,

d) majiteľ povolenia na predaj liehových nápojov vo veľkom: predávať víno, vínný mušt a ovocné víno v množstve najmenej 50 litrov, pivo najmenej po 25 litroch, lieh a z tohoto zhotovenú obyčajnú pálenku aspoň po 100 litroch, ostatné pálené liehové nápoje

najmenej po 25 litroch alebo vo väčšom množstve.

§ 3.

Nakoľko už vydané výčapné povolenia stanovujú iný rozsah oprávnenia než v jednotlivých ustanoveniach § 2 tohoto zákona je uvedené, je smerodajná pre rozsah oprávnenia výčapná listina.

§ 4.

Za liehové nápoje vo smysle tohoto zákona považuje sa lieh, pálené liehové tekutiny, ďalej liehoviny spôsobilé k požívaniu, pivo, víno.

§ 5.

(1) Povolenie treba vždy odňať, keď vzniknú alebo objavia sa také okolnosti, ktoré keby jestvovaly alebo boli známe pri udelení povolenia, boli by dôvodom k odopretiu povolenia.

(2) Ďalej môže byť povolenie odňaté okrem prípadov upravených predpismi živnostenského zákona z nasledujúcich dôvodov:

a) keď majiteľ povolenia upadne do konkurzu;

b) keď majiteľ povolenia uvedie do obchodu akýkoľvek zdraviu škodlivý nápoj, alebo víno zákonným článkom XLVII/1908 zakázanej jakosti, alebo nejaký iný nápoj pod falošným menom alebo falošným označením;

c) keď majiteľ povolenia neučiní záväzkom s povolením spojeným ani napriek napomenutiu;

d) keď majiteľ povolenia bez príčiny neprodukuje povolenie po tri mesiace od vydania povolenia, alebo pozdejšie z ktorejkoľvek príčiny po celý jeden mesiac;

e) keď majiteľ povolenia svoje povolenie prenajme alebo povolenie toto preniesie na iného;

f) keď majiteľ povolenia nevyhoví výzve živnostenského úradu, aby preniesol povolenie z nevyhovujúcej miestnosti do miestnosti nezávadnej;

g) keď prestane zamestnanie majiteľa povolenia, na základe ktorého povolenie obdržal;

h) v prípade prestupkov § 85 zákonného článku XL/1879 stanovených.

§ 6.

K odňatiu povolenia je príslušný živnostenský úrad I. stolice.

§ 7.

Ohľadom práva vdovského platia predpisy § 72 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n.

§ 8.

Zákon tento nadobudne účinnosti dňom vyhlásenia, ktorým dňom pozbýva platnosti § 11 zákona zo dňa 10. decembra 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimoriadnych prechodných ustanoveniach na Slovensku a zák. čl. XXV/1899. Pre obdobie počínajúce dňom 1. januára 1929 poplatok za povolenie nebude viac vyrubovaný.

§ 9.

Prevedením tohoto zákona poveruje sa minister priemyslu, obchodu a živností v dohode s ministrom financií, ministrom zemedelstva a ministrom sociálnej pečlivosti.

T. G. Masaryk v. r.

Udržal v. r.

Novák v. r.

97.

Zákon zo dňa 7. júna 1929

o predaji vína vlastnej výroby držiteľmi vinohradov a ovocných sádov na Slovensku a v Podkarpatskej Rusi.

Národné shromáždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

§ 1.

(1) Predaj vína vlastnej výroby, prevádzaný držiteľmi vinohradov a ovocných sádov v miestnostiach, ktoré náležia k ich zemeľskému podniku, nepodlieha ustanoveniam živnostenského zákona.

(2) Čapovať takéto víno môžu však držiteľia vinohradov a ovocných sádov len v miestnostiach, ktoré náležia k ich zemeľskému podniku, a pri podmienkach stanovených týmto zákonom.

(3) Predpisy o zdanení vína a ustanovenia zák. čl. XLVII/1908 o zákaze padelania vína a uvádzania padelaneho vína do obehu zostávajú týmto zákonom nedotknuté.

§ 2.

(1) Víno považuje sa za víno vlastnej výroby držiteľa vinohradu alebo ovocného sadu, ak bolo vylisované z hrozien alebo ovocia, ktoré sa urodilo na pozemku ním obrábanom, a ak bolo uložené na jeho meno vo vlastnej alebo spoločnej pivnici. Za víno vlastnej výroby nepovažuje sa víno rezané vínom cudzím.